

ди. Щомъ прѣкрачихъ петъ крачки, почнахъ да политамъ. Той ме улови за рѣка, ме сложи отново на леглото.

Въ болницата стояхъ още десетъ дни. Въ това врѣме почнахъ да ямъ много и силитѣ ми се възвърнаха. Най-послѣ лѣкарътъ заповѣда да ме извадятъ отъ стаята и да ме пратятъ у дома. Съобщиха на домашнитѣ ми и тѣ дойдоха още на другия день и ме заведоха въ село, къдѣ то започнахъ да играя весело съ моитѣ мили другарчета.

И днесъ, като си спомня за стареца, хваща ме жалъ, че не можахъ да видя, когато го отне-соха, за да се простя съ него.

Пролѣтна нощъ.

Огрѣла е мѣсечинка
Пълна на небето,
Прѣска свѣтлина сребриста
Вредъ по ширинето.

А край нея ясни звѣзди
Редомъ се явяватъ,
И задружно небосвода
Тъменъ освѣтяватъ.

Всичко живо, уморено,
Въ тоя часъ почива,
Само славеятъ е буденъ —
Кръшенъ гласъ извива.

Бистропѣнесто поточе
Шумно му приглася,
А тихъ вѣтрецъ надалеко
Пѣсенъ имъ разнася.
с. Кралъ-Бунаръ

К. Поповъ.